

Τεσσαρακονθήμερο μνημόσυνο της αείμνηστης Άννης Ελπίδος Λειψάνου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Το Σάββατο, 6 Σεπτεμβρίου 2025, τελέσθηκε το Τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο της αείμνηστης Άννης Ελπίδος Λειψάνου στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Μακροχωρίου, χοροστατούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου Γέροντος Δέρκων κ. Αποστόλου.

Παρόντες ήταν συνάδελφοί της από το Φανάρι, φίλοι και γνωστοί, Μέλη της Εφοροεπιτροπής και η Φιλόπτωχος Αδελφότης Μακροχωρίου, οι οποίοι ήλθαν για να τιμήσουν τη μνήμη της.

Ο Σεβασμιώτατος στη σύντομη ομιλία του μνημόνευσε τον αδαμάντινο χαρακτήρα

της εκλιπούσης, τη διακονία της στο Φανάρι και την αγάπη της για τον συνάνθρωπο και τα ζώα: «Ἡ Ἐλπίδα (ὅπως τήν ἐγγνωρίζαμεν) ἦτο ἄνθρωπος μικρῶν καθημερινῶν πράξεων ἀγάπης, διακριτικῆς προσφορᾶς καί σιωπηλῆς διακονίας. Ἐδειχνεν ἰδιαιτέραν στοργήν διά κάθε πλάσμα τοῦ Θεοῦ, μικρόν ἢ μέγαν. Ἡ ἀγάπη της διά τά ζῶα ἦτο συγκινητική. Ἐκεῖ, εἰς αὐτάς τάς μικράς πράξεις, ἀποκαλυπτόταν ὁ ἀγαθός της χαρακτήρ, ὁ ὁποῖος ἐπήγαζεν ἀπό τήν πίστιν της εἰς τόν Δημιουργόν καί τόν σεβασμόν της πρὸς κάθε δημιούργημά Του».

Επίσης, αναφέρθηκε θλιβερό γεγονός της ταφής της σε μουσουλμανικό

νεκροταφείο στα αζήτητα, λέγοντας: «Καί ὅμως, ἡ ζωὴ τῆς ἐτελείωσε μέ ἕνα
μεγάλον πόνον, μέ μία σιωπηλὴν ἀδικίαν. Διὰ πολλὰς ἡμέρας, ἡ αἰμυνηστὴ Ἑλπίδα
παρέμεινε νεκρή, χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὴν ἀναζητήσῃ. Οἱ ὑπεύθυνοι, ἀντὶ νὰ δείξουν
τὴν στοιχειώδη μέριμναν, ἀδιαφόρησαν καὶ ἀπέφυγαν νὰ ἀναλάβουν τὰς εὐθύνας
τους. Ἡ ταπεινότης μου, Ποιμενάρχῃς τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπόλεως,
ἐπληροφορήθην τό θλιβερόν γεγονός ἐκ Φαναρίου καὶ ὅχι ἐκ Μακροχωρίου, ὅταν
ἤδη ἦτο ἀργὰ καὶ ὅταν ἤδη εἶχεν ἐνταφιασθῇ εἰς μουσουλμανικόν νεκροταφεῖον»
καὶ στο γεγονός ὅτι ἡ Αγία του Χριστοῦ Μεγάλη Εκκλησία σε συνεργασία με τὴ
Μητρόπολη Δέρκων ἐμερίμνησαν, ὥστε νὰ ἐνταφιασθῇ στο Ὁρθόδοξο
Νεκροταφείο στο Μακροχώρι: «Τότε ὅμως, ἡ Μητέρα Ἐκκλησία καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς
Ἱερά Μητρόπολις τῶν Δέρκων ἔσπευσαν νὰ πράξουν τό ὀρθόν. Μέ συντονισμένας
ἐνεργείας παρὰ τοῖς Ἀρμοδίοις Ὑπευθύνοις, ἡ σωρὸς τῆς μετεφέρθη καὶ
ἐνεταφιάσθη εἰς τό Ὁρθόδοξον Νεκροταφεῖον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Θείας Ἀναλήψεως
Μακροχωρίου, συμφώνως πρὸς τὴν παράδοσιν, τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμά μας, ὅπως
ἀρμόζει εἰς κάθε τέκνον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ρωμαϊκῆς Κοινότητός
μας».

Στην συνέχεια τόνισε: «Σήμερα, δέν ἐπαινοῦμεν ἑαυτούς. Ἀλλά ἀναλογιζόμεθα.

Διατί νά συμβῇ αὐτό τό τραγικόν γεγονός εἰς τήν Κοινότητά μας; Διατί ἡγνοήθη ἡ Μητρόπολις μας; Ποῖος τελεῖ τά Ἱερά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας; Ποῖοι εἶναι ὑπεύθυνοι; Τοιαῦται καταστάσεις εἶναι πολύ λυπηραί καί δεν οἰκοδομοῦν, ἀλλά διαιροῦν. Τί εἴδους κοινωνία κτίζομεν διά τά παιδιά μας, ὅταν ἕνας ἄνθρωπος χάνεται, χωρίς κανείς νά τό προσέξῃ; Καί ὅμως, ὑπάρχει Θεός! Καί ὁ Θεός δέν ἀδιαφορεῖ, δέν ξεχνᾷ! «Τά ἀδύνατα τοῖς ἀνθρώποις, δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστίν»!

Στο τέλος, ὁ Ποιμενάρχης αναφέρθηκε στο ὅτι εἶναι ὥρα γιά σκέψη καί αυτοκριτική, υπενθυμίζοντας ὅτι ὁ Θεός δεν ξεχνά ποτέ τὰ τέκνα του. Ἡ Ελπίδα αναπαύεται ἐν εἰρήνῃ, κι ἡ μνήμη τῆς ας μας αφυπνίσει ὅλους.

